

Rozprávky, báje, staré povesti a piesne  
už stokrát aj viac opísali strašidelné vlaky,  
dostavníky, hrôzozstrašné kaňony,  
záludné cestičky ku mlynu a či ku príbytku kata.  
Žijeme v dvadsiatom storočí, máme tu iné  
staronové strašidlá. Je to snobstvo, lachvatosť,  
lenivosť, surovosť a hlúposť.  
Budme jemní, je tu strašidelný autobus!

Povoz hrozný tridsaťtrojka  
spája nám dve sídliská  
dievča nikdy nebozkané  
v nej si každý vystíška.  
Zatni zuby, nastúp do nej  
nech sa každý zatvári,  
och náš nie je čo tu robí?  
Býva v druhom chotári.

- Pane, hybce tou nohou trošičku nabok.
- A vy nemožete rušic s tou špičkou co vám viši s nohavic
- Neľabdajce a spravce pokrok kým vám pekne hvarim.
- Vy ste prišli cestovať alebo sa spriečať?
- Vy sce struti.
- Som.
- Drilace do mňa, brudzice mi fungel nove rifle, v tej mapke sa nedá cestovať.
  
- Servus Žofka to si ty?
- O Skarlet, ani som ťa nezbačila, žiješ, žiješ?
- Hej, ďakujem za popytane ani neviem kde mi hlava stojí a ty a ko?
- Ale vieš ten moj mali sa bol fčera čuškať a tak s nim drislo smarkačom, čo sa pobrudil až uši.
- Ale nehvar a veľmi sa zadžabal?
- Ale vieš musela som utieknuť z roboty aby stihla všetko hé po rajbať, hé poplukať, hé pobigelovať, hé navariť. A ten môj pjačuhá. Ale ešte musím vystúpiť do sklěpa, pá.
- Pá.
  
- Konečná, vystupovať
- A nedrilajce do mňa bo vas vyrucim cez oblak až vas motore po talabajú.